DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

№ 3	*Warszawa, dnia 1 grudnia 1921 roku*	*Rok II*

19.

A. I. 10775.

ROZPORZĄDZENIE

W PRZEDMIOCIE PRZYJMOWANIA INTERESANTÓW W GMACHACH M. S. Z.

Ze względu na konieczność wprowadzenia jaknajściślejszej kontroli nad ruchem interesantów w Ministerstwie Spraw Zagranicznych w godzinach urzędowych i celem ujęcia tego ruchu w stałe, ściśle określone normy, zarządzam niniejszem co następuje:

1. Interesanci, odwiedzający Ministerstwo Spraw Zagranicznych w sprawach urzędowych, wpuszczani są do poczekalni wyłącznie po wypełnieniu karty zameldowania u kontrolera. Kontroler winien być umieszczony w takiem miejscu, aby bezwzględnie nie mógł być pominięty przez osoby wchodzące do M. S. Z.

Bloki kart zameldowania winny być sporządzone w taki sposób, aby w bloku po oderwaniu karty zameldowania, został № karty i notatka, zawierająca dane co do dnia, godziny, nazwiska urzędnika i interesanta, jego adresu, oraz celu wizyty.

2. W poczekalni karty zameldowania przyjmowane są przez specjalnego urzędnika, któremu dla urzędowania dalszego są przydzieleni gońcy celem meldowania o przybyciu interesanta urzędnikowi zainteresowanemu.

Po oznaczeniu przez zainteresowanego urzędnika na karcie zameldowania zgody na przyjęcie, goniec, oddawszy oczekującemu w poczekalni interesantowi kartę, prowadzi go do woźnego na danem piętrze, który melduje przybycie interesanta urzędnikowi.

Po wyjściu interesanta z pokoju danego urzędnika, woźni powinni baczyć, by interesant ten nie zachodził do innych urzędników na tem lub innem piętrze, o ile niema na swej karcie zameldowania adnotacji urzędnika Centrali M. S. Z. o skierowaniu tego interesanta do innego urzędnika.

3. Nikt z interesantów nie moze być wypuszczonym z gmachu M. S. Z. przed oddaniem przez niego karty zameldowania osobie do tego wyznaczonej.

Karty te codziennie po skończeniu urzędowania biur M. S. Z. będą przekazywane do Oddziału Gospodarczego i tam przechowywane po sprawdzeniu ich przez porównanie z blokiem kontrolera.

4. Kontrolerzy i woźni mają prawo i obowiązek zażądać od interesanta podającego się za urzędnika placówki M. S Z. odnośn j legitymacji.

UWAGA 1. Członkowie przedstawicielstw państw obcych otrzymują wstęp na podstawie legitymacji M. S. Z.

UWAGA 2. Oficerowie i urzędnicy innych Ministerstw mają obowiązek okazania legitymacji służbowych.

5. Żaden z interesantów niema prawa wynieść z gmachu M. S. Z. jakichkolwiek paczek (rozumieć należy również tek i portfeli), o ile niema odpowiedniej adnotacji z podpisem urzędnika M. S. Z., do którego interesant się zgłasza, o tem, że dana osoba jest upoważniona do jej wyniesienia.

6. Sprawy prywatne mogą być załatwiane jedynie na dole w przedsionku w drodze zawezwania urzędnika do zgłaszającej się osoby.

7. Wykonanie niniejszego rozporządzenia polecam Kierownikowi Oddziału Gospodarczego, który obowiązany jest każdorazowo meldować P. Dyrektorowi Departamentu Administracyjnego fakty omijania przepisów niniejszego rozporządzenia.

8. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem dzisiejszym.

Za Ministra

(—) *Bertoni.*

Warszawa, dnia 1/XII 1921 r. Dyrektor Dep. Adm.

20.

OKÓLNIK

W SPRAWIE PODPISYWANIA OGÓLNOOBOWIĄZUJĄCYCH ROZPORZĄDZEŃ I KONTRASYGNOWANIA USTAW.

PREZYDENT MINISTRÓW
Rzeczypospolitej Polskiej
№ 21339.

Warszawa, dnia 21 września 1921 r.

Do

Wszystkich Panów Ministrów, Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego i Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego

w WARSZAWIE.

Znaczna liczba ustaw zawiera postanowienia przekazujące wykonanie ich kilku Ministrom łącznie, lub też jednemu w porozumieniu z innymi, wskazanymi w ustawie, Ministrami.

W praktyce dotychczasowej wykonawcze do ustaw rozporządzenia podpisywali w większości wypadków wszyscy odnośni Ministrowie, zda-

rzało się jednak, że rozporządzenia te nosiły podpis jednego tylko Ministra z powołaniem się (w treści rozporządzenia, względnie w jego tytule) na porozumienie z innymi Ministrami w danej ustawie wskazanymi.

Zważywszy:

że konstytucyjną odpowiedzialność za wydane rozporządzenie ponoszą ci wszyscy Pp. Ministrowie, którym wydanie rozporządzenia — czy to łącznie, czy też we wzajemnem porozumieniu — przez ustawę powierzone zostało,

że jeden z Ministrów nie może nakładać tej odpowiedzialności na innego Ministra prostem jedynie stwierdzeniem porozumienia się z nim,

jak również mając na celu ujednostajnienie praktyki—proszę Panów Ministrów, aby w razach, gdy rozporządzenie ma być wydane przez dwóch lub więcej Ministrów łącznie lub za wzajemnem ich porozumieniem, udział swój w wydaniu rozporządzenia zechcieli wyrażać przez położenie pod rozporządzeniem swego podpisu.

Jednocześnie zechcą Panowie Ministrowie wydać zarządzenie, aby wobec postanowienia Konstytucji, wkładającego odpowiedzialność konstytucyjną za akta rządowe jedynie na Ministrów, względnie mianowanych Kierowników Ministerstw, oraz w myśl uchwały Rady Ministrów z dnia 16 czerwca b. r., uzupełniającej projekt ustawy o organizacji i zakresie działania Władz naczelnych,—wszelkie powszechnie obowiązujące rozporządzenia (ust. o wydawaniu Dziennika Ustaw art. 1 p. 3) do podpisów, a ustawy do kontrasygnaty, były przedstawiane Panom Ministrom, względnie Kierownikom Ministerstw i Prezesom Głównych Urzędów.

Prezydent Ministrów:
(—) *A. Ponikowski.*

21.

OKÓLNIK

W SPRAWIE USTALENIA JEDNOLITEGO TOKU POSTĘPOWANIA PRZY WYSTAWIANIU PEŁNOMOCNICTW DELEGATOM RZĄDU WYSYŁANYM ZAGRANICĘ.

PREZYDENT MINISTRÓW
Rzeczypospolitej Polskiej
№ 17835.

Warszawa, dnia 7 listopada 1921 r.

Do

Wszystkich Panów Ministrów, Kierowników Ministerstw i Szefów Urzędów Centralnych
w WARSZAWIE.

W uzupełnieniu okólnika z dnia 12 kwietnia 1920 r. L. 6648 w sprawie ustalenia jednolitego toku postępowania przy wystawianiu pełnomocnictw delegatom Rządu, wysyłanym zagranicę, zawiadamiam Pana Ministra (Kierownika Ministerstwa, Szefa), iż wszystkie wogóle negocjacje za granicą

Państwa, oraz umowy międzynarodowe należą do zakresu działania Ministra Spraw Zagranicznych, z wyjątkiem umów kompesacyjnych towarowych, które należą do zakresu działania Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

Ponieważ w dotychczasowej praktyce państwowej zdarzało się, iż zawierano umowy międzynarodowe w imieniu Rządu polskiego z pominięciem Ministra Spraw Zagranicznych, co ze stanowiska zasad dobrej administracji stosunków zagranicznych państwa jest niedopuszczalne, zechce przeto Pan Minister (Kierownik, Szef) bezzwłocznie zarządzić nadesłanie do Ministerstwa Spraw Zagranicznych oryginałów umów międzynarodowych, przez niego posiadanych, w celu skoncentrowania wszystkich umów międzynarodowych w Wydziale Traktatowym Ministerstwa Spraw Zagranicznych i zawiadomić mnie o wykonaniu.

Prezydent Ministrów:

(—) *A. Ponikowski.*

22.

A. I. 8655.

OKÓLNIK № 205.

W SPRAWIE PODRÓŻY OKRĘTOWYCH NA KOSZT RZĄDU.

Stosownie do art. 10 „Regulaminu w sprawie kosztów instalacyjnych, djet, kosztów podróży i kosztów przewozu mebli", (okólnik № 126 z r. 1919), wszyscy urzędnicy M-stwa, udający się w podróż służbową, jak również i odwołani ze służby na koszt Państwa, mają prawo do zwrotu efektywnej ceny biletu kolejowego lub okrętowego, przyczem urzędnicy kancelaryjni, z wyjątkiem naczelnika kancelarji, mają prawo do zwrotu kosztów biletu kolejowego II klasy, lub I klasy statkiem; wszyscy pozostali urzędnicy do zwrotu kosztów biletu I kl. koleją, lub I kl. statkiem, czyli, że wszyscy urzędnicy M-stwa bez względu na rangę mają prawo do zwrotu kosztów biletu okrętowego I klasy.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych, nie uchylając tego artykułu, zwraca się niniejszym do Pp. Kierowników Placówek zamorskich, aby w razie odwołania przez Ministerstwo którego z urzędników, wybierali dla odwołanych jaknajtańsze linje i miejsca na okrętach tych linji zamawiali zawczasu, możliwie natychmiast po otrzymaniu zawiadomienia o odwołaniu, aby usunąć możliwość wymówki, że w braku miejsca na linji tańszej trzeba było użyć linji droższej.

Odwołani zaś Pp. urzędnicy Placówek zamorskich winni bez żadnych zastrzeżeń poddać się w takich wypadkach decyzji swoich przełożonych.

W razie niemożności zastosowania się do powyższego zarządzenia Pp. Kierownicy Placówek winni wysłanie odwołanego urzędnika droższą linją okrętową każdorazowo umotywować.

Za Ministra

(—) *Bertoni*

Warszawa, dnia 22/XI 1921 r. Dyrektor Dep. Adm.

23.

A. I. 6228.

OKÓLNIK № 188

W SPRAWIE PRZEKAZANIA SPRAW, DOTYCZĄCYCH CHIN I JAPONJI, WYDZIAŁOWI D. V. M. S. Z.

Niniejszym podaje się do wiadomości, że sprawy treści politycznej, dotyczące Chin i Japonji, zostały przekazane Wydziałowi Wschodniemu D. V. M. S. Z., wobec czego należy odnośne pisma do tego Wydziału skierowywać.

Za Ministra
(–) *Bertoni*
Dyrektor Dep. Adm.

Warszawa, dnia 22/XI 1921 r.

24.

A. I. 9719.

OKÓLNIK № 189

W SPRAWIE REDAGOWANIA UMÓW.

Z posiadanych przez Prezydjum Rady Ministrów wiadomości widocznem jest, że Państwo Polskie ponosiło i ponosi wciąż znaczne szkody z powodu wadliwej pod względem prawnym redakcji umów, zawieranych przez jego organy tak w kraju, jak i przedewszystkiem zagranicą. Zdarzało się i zdarza niejednokrotnie, że umowy o wielkiej doniosłości państwowej lub znacznej wartości majątkowej, zawierane bywają z rażącem zaniedbaniem wymagań prawnych. Następstwem takiego stanu rzeczy są najpoważniejsze straty dla Państwa: konieczność dotrzymywania uciążliwych zobowiązań, procesy o odszkodowania i t. p.

Pozatem, gdy idzie o umowy, zawierane zagranicą, występuje też przykry moment kompromitacji polskiej władzy państwowej, która nieudolnie zredagowane umowy zawiera.

Ze zbadania najbardziej rażących w tym względzie przykładów okazuje się, że wiele z odnośnych umów nie było przed zawarciem przedkładanych przez właściwą władzę centralną Prokuratorji Generalnej do zaopinjowania, wobec czego dana władza ponosić musi za skutki tej zawartej umowy wyłączną odpowiedzialność.

Tymczasem Prokuratorja Generalna w myśl ustępu 4 i 5 art. 2 go ustawy z dnia 31 lipca 1919 (Dz. Praw R. P. z r. 1919 № 65, poz. 390), oraz na zasadzie rozdziału 5 instrukcji służbowej (Dz. Praw R. P. z r. 1919 № 75, poz. 433) jest organem Rządu powołanym między innemi do współdziałania przy zawieraniu umów przez władze państwowe i współdziałanie przy zawieraniu umów stanowi też jedną z najważniejszych funkcji Prokuratorji Generalnej.

Wobec powyższego zarządzam, aby projekty wszelkich umów, nakładających na Państwo Polskie poważne zobowiązania lub przedstawiających znaczną wartość materjalną, wreszcie kwestyjnych pod względem prawnym, były przedkładane uprzednio Prokuratorji Generalnej do opinji.

Wydziały Ministerstwa Spraw Zagranicznych winny je przedkładać przez Wydział Traktatowy, Poselstwa zaś i Konsulaty za pośrednictwem M. S. Z.

Za Ministra
(—) *Bertoni*
Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dnia 3/XI 1921 r.

25.

B. R. i K.

OKÓLNIK № 192

W SPRAWIE SPRAWOZDAŃ KASOWYCH PLACÓWEK.

Zmieniając częściowo przepisy, zawarte w okólnikach № 80 z dnia 8/VII 1919 i № 426 z dnia 17/I 1921, Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje, że począwszy od dnia 1 stycznia 1922 roku, sprawozdania kasowe Placówek winny być sporządzane i nadsyłane w terminach kwartalnych.

Sprawozdania kasowe winny być ekspedjowane *najpóźniej w dziesięć dni* po zakończeniu każdego kwartału kalendarzowego. Do sprawozdania winien być dołączony odpis księgi kasowej, podpisany przez Kierownika Placówki.

Dochody konsularne winny być przekazywane, jak dotychczas co miesiąc.

Za Ministra
(—) *Bertoni*
Dyrektor Dep. Adm.

Warszawa, dnia 8/XI 1921 r.

26.

K. II-b. 49415

OKÓLNIK № 194

W SPRAWIE REJESTRACJI I STEMPLOWANIA TYTUŁÓW DŁUGU PRZEDWOJENNĘGO AUSTRJI I WĘGIER.

W wykonaniu ustawy z dnia 10 maja 1921 r. w przedmiocie dokonania rejestracji i stemplowania tytułów długu przedwojennego Austrji i Węgier (Dz. Ust. № 45 poz. 269) i w związku z okólnikiem № 143 z dn. 26 września 1921 r. Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje do wiadomości następujący komunikat Ministerstwa Skarbu, celem zastosowania w zakresie działania placówki:

„Ministerstwo Skarbu komunikuje, iż ostemplowanie przez Rząd Polski tytułów długu przedwojennego Austrji i Węgier, stanowiących własność obywateli i instytucji polskich, a znajdujących się na przechowaniu lub w lombardzie w oddziałach depozytowych b. Banku Austrjacko - Węgierskiego, uwarunkowane zostało przez likwidatorów Banku wycofaniem tych tytułów z przechowania i lombardu i przewiezieniem do Polski, co może być uskutecznione w sposób następujący:

1. Osoby, posiadające w oddziałach depozytowych b. Banku Austrjacko-Węgierskiego w Wiedniu i Budapeszcie tytuł przedwojennego długu Austrji i Węgier na przechowaniu lub w lombardzie, winny

w terminie najpóźniej do dnia 30 listopada r. b. złożyć w Ministerstwie Skarbu w Warszawie podania, upoważniające Rząd Polski do podjęcia i przewiezienia do Polski należących do nich tytułów; podpis osoby upoważniającej winien być należycie poświadczony, z zachowaniem wymogów formalnych przepisów prawnych.

2. Do podania winien być dołączony recepis odnośnego depozytu, wydany w swoim czasie przez Bank, jako dowód zdeponowania lub zlombardowania w mowie będących tytułów; na recepisach tych winno być uczynione pokwitowane z odbioru w Banku odnośnych tytułów, należycie i osobiście, lub przez zastępcę prawnego pokwitowane, jak wskazano w punkcie pierwszym.

3. Do podania winno być dołączone świadectwo urzędowe o polskiej przynależności państwowej.

Po upływie wyznaczonego terminu Ministerstwo Skarbu sporządzi ogólny wykaz wymienionych w podaniach tytułów, z których jeden prześle Komisji Odszkodowań w Paryżu, celem spowodowania traktowania tych tytułów, przy dokonywaniu repartycji, jako polskich; podania wraz z pokwitowanymi recepisami Ministerstwo Skarbu prześle delegatowi swemu przy Poselstwie Polskiem w Wiedniu D-r. Wilhelmowi BINDEROWI, celem spowodowania przez likwidatorów wydania Rządowi Polskiemu wszystkich tych tytułów.

Po sprowadzeniu tytułów do Polski, Ministerstwo Skarbu ostempluje je i zwróci właścicielom.

Rząd Polski zwróci wydziałom depozytowym b. Banku Austrjacko-Węgierskiego należności za przechowanie i z tytułu lombardu, z właścicielami zaś tytułów dokona rozrachunku Ministerstwo Skarbu".

Za Ministra
(—) *W. Babiński.*
Warszawa, dnia 10/XI 1921 r. Wice-Dyr. Depar. Konsularnego

27.

K. III-c 95288

OKÓLNIK № 193

W SPRAWIE WYCOFANIA BANKNOTÓW I-EJ EMISJI.

„Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa przystępuje do wycofania z obiegu następujących swych banknotów I-szej emisji:

banknot. 100 mk. z datą 15 lutego 1919 r. (szarych)
„ 500 „ „ 15 stycznia 1919 r.
„ 1000 „ „ 17 maja 1919 r. (szarych).

Banknoty te przestają być prawnym środkiem płatniczym z dniem 15 XII 21. P. K. K. P. zaś i wszystkie jej Oddziały będą je wymieniały na banknoty nowych emisji aż do dnia 15 I 22, po którym to terminie banknoty tracą swą wartość.

Równowartość za banknoty, nadesłane z zagranicy do wymiany, będzie wysyłana zagranicę w gotówce tylko wówczas, jeżeli ich właściciel

dostarczy P. K. K. P. dowody, że zostały wywiezione zagranicę legalnie, t. j. za zezwoleniem kompetentnych władz.

Uwzględniając jednak interesy zagranicznych właścicieli banknotów polskich, wyraża P. K. K. P. gotowość przyjmowania od zagranicznych firm i osób prywatnych nadesłanych jej banknotów, tytułem wkładów na oprocentowane rachunki, jeżeli klijent zobowiąże się pozostawić sumę przez kilka miesięcy na rachunku.

Minimalna kwota, która może być złożona na oprocentowany rachunek, wynosi 100.000 mkp, procentowanie zaś wynosi:

przy wkładach na termin 4 mies. $4^1/_2$%
„ „ „ „ 6 „ 5%
„ „ „ „ 12 „ 6%

W razie skierowania banknotów bezpośrednio do P. K. K. P. winien klijent dołączyć konsygnację, zawierającą serje i numery przesłanych banknotów, celem uniknięcia nieporozumień w razie stwierdzenia falsyfikatów".

Podając niniejsze rozporządzenie P. K. K. P. do wiadomości i wykonania, Ministerstwo Spraw Zagranicznych nadmienia, że w wypadkach, gdy banki zagraniczne będą się zwracać z prośbą o ułatwienie przesyłki banknotów do Warszawy, nie należy odmawiać im pomocy i o ile możności przyjmować tego rodzaje przesyłki, celem przewiezienia ich za pośrednictwem kurjerów dyplomatycznych.

Szczególnie pożądane byłoby udzielenie pomocy bankom polskim, mającym siedzibę zagranicą, a mianowicie: Bank dla Handlu i Przemysłu w Warszawie (oddziały Paryż, Antwerpja i Rotterdam), Bank Przemysłowców w Poznaniu (oddziały w Strasburgu i Heerlen), Bank Związku Spółek Zarobkowych w Paryżu i Nowym Yorku.

Za Ministra
(—) *W. Babiński.*
Wice-Dyr. Departamentu

Warszawa, dnia 10/XI 1921 r.

28.

K. III-b. 73831

OKÓLNIK № 198

W PRZEDMIOCIE NADSYŁANIA M. S. Z. ODPISÓW ZAŚWIADCZEŃ, WYDANYCH STRONOM PRZEZ KONSULATY, CELEM STWIERDZENIA DOBROCZYNNEGO CHARAKTERU PRZESYŁEK.

Powołując się na okólnik № 356 z dnia 12/X 1920 r., Ministerstwo Spraw Zagranicznych po porozumieniu się z Ministerstwem Skarbu zawiadamia, że dalsze nadsyłanie do Ministerstwa Spraw Zagranicznych odpisów zaświadczeń, wydanych stronom przez Polskie Konsulaty, celem stwierdzenia dobroczynnego charakteru przesyłek wysyłanych do Polski, jest zbyteczne, gdyż wymienione odpisy zaświadczeń nie są potrzebne Ministerstwu Skarbu do urzędowego użytku.

Jednocześnie Ministerstwo Spraw Zagranicznych zawiadamia, że paczki z darami, wysyłane pocztą, o ile nadejdą do wyznaczonych urzędów celnych w porządku, są niezwłocznie wysyłane według adresów.

Co się tyczy przesyłek z darami, wysyłanych za pośrednictwem ekspedytorskich firm prywatnych, to stosunek tych firm do odbiorcy i nadawcy w takich wypadkach ma charakter prywatnej umowy, wobec czego Ministerstwo Skarbu nie ma żadnego wpływu na prawidłowe i we właściwym terminie dostarczanie odbiorcom wysyłanych w ten sposób przesyłek.

Za Ministra
(—) *W. Babiński*
Wice-Dyr. Departamentu

Warszawa, dnia 16/XI 1921 r.

29.

A. I. 11029.

OBWIESZCZENIE

DOTYCZĄCE OKÓLNIKÓW WYDANYCH PRZEZ MINISTRA SPRAW ZAGRANICZNYCH DO DNIA WZNOWIENIA WYDAWANIA DZIENNIKA URZĘDOWEGO M. S. Z.

Celem nawiązania łączności z poprzednio wydanymi zeszytami Dziennika Urzędowego Ministerstwa Spraw Zagranicznych w dniach 1/IV i 1/V 1920 r. i włączenia doń wydanych w międzyczasie luźnych okólników, przypominając równocześnie treść ich, niniejszem stanowię, że wszystkie niżej wymienione okólniki i instrukcje, wydane przez Departamenty: Dyplomatyczny, Administracyjny i Konsularny pozostają nadal w mocy aż do odwołania:

OKÓLNIK, WYDANY PRZEZ DEPARTAMENT DYPLOMATYCZNY:

D. S. P. 402 z dnia 28/VIII 1921 roku.

OKÓLNIKI, WYDANE PRZEZ DEPARTAMENT ADMINISTRACYJNY:

treści personalnej: № 173 z dnia 24/X 1921 r.; w sprawie urzędników kontraktowych: № 172 z dnia 22/X 1921 r.; treści organizacyjnej: № 171 z dnia 22/X 1921 r.; w sprawach kurjerskich: № 170 z dnia 14/X 1921 r.

OKÓLNIKI, WYDANE PRZEZ DEPARTAMENT KONSULARNY:

№	K.	I.	412	z dnia	24/XII	20 r.
„	K.	I.	117	„	1/VIII	21 r.
„	K.		406	„	21/XII	20 r.
„	K.		424	„	19/I	21 r.
„	K.	II.	38	„	25/II	21 r.
„	K.	II.	51	„	18/III	21 r.
„	K.	II.	96	„	20/VI	21 r.
„	K.	III. c.	399	„	27/XII	20 r.
„	K.	III. c.	400	„	10/XII	20 r.
„	K.	III. c.	401	„	10/XII	20 r.
„	K.	III.	30	„	b. d.	
„	K.	III. a.	23	„	7/II	21 r.

№	K.	III	c.	402	z dnia	21/II	21 r.
„	K.	III.	c.	403	„	„	„
„	K.	III.		31	„	28/II	21 r.
„	K.	III.		40	„	8/III	21 r.
„	K.	III.	a.	48	„	15/III	21 r.
„	K.	III.	c.	57	„	22/III	21 r.
„	K.	III.	N.	3511	„	29/III	21. r.
„	K.	III.	c.	58	„	31/III	21 r.
„	K.	III.	a.	6691	„	31/III	21 r.
„	K.	III.	b.	63	„	2/IV	21 r.
„	K.	III.	N.	2815	„	9/IV	21 r.
„	K.	III.	c.	64	„	21/IV	21 r.
„	K.	III.	c.	66	„	21/IV	21 r.
„	K.	III.	c.	71	„	7/V	21 r.
„	K.	III.	a.	75	„	19/V	21 r.
„	K.	III.	c.	76	„	21/V	21 r.
„	K.	III.	a.	77	„	21/V	21 r.
„	K.	III.	a.	81	„	24/V	21 r.
„	K.	III.	b.	75415	„	30/V	21 r.
„	K.	III.	a.	85	„	1/VI	21 r.
„	K.	III.	a.	87	„	1/VI	21 r.
„	K.	III.	a.	88	„	6/VI	21 r.
„	K.	III.	a.	95	„	16/VI	21 r.
„	K.	III.	a.	97	„	21/VI	21 r.
„	K.	III.	c.	98	„	4/VII.	21 r.
„	K.	III.	b.	100	„	4/VII	21 r.
„	K.	III.	c.	103	„	8/VII	21 r.
„	K.	III.	a.	107	„	b. d.	
„	K.	III.	c.	111	„	19/VII	21 r.
„	K.	III.	a.	118	„	6/VIII	21 r.
„	K.	III.	a.	113	„	12/VIII	21 r.
„	K.	III.	c.	115	„	17/VIII	21 r.
„	K.	III.	a.	116	„	18/VIII	21 r.
„	K.	III.	c.	119	„	1[illegible]/VIII	21 r.
„	K.	III.	c.	123	„	20/VIII	21 r.
„	K.	III.	c.	124	„	22/VIII	21 r.
„	K.	III.	c.	127	„	27/VIII	21 r.
„	K.	III.	a.	128	„	29/VIII	21 r.
„	K.	III.	a.	129	„	29/VIII	21 r.
„	K.	III.	c.	130	„	30/VIII	21 r.
„	K.	III.	c.	131	„	31/VIII	21 r.
„	K.	III.	c.	135	„	31/VIII	21 r.
„	K.	III.	c.	136	„	31/VIII	21 r.
„	K.	III.	b.	146	„	15/IX	21 r.
„	K.			391	„	30/XI	21 r.

№ 30886/A.	10245/IV	—		25/V	20 r.
„ 66486/A.	22901/IV	z dnia		30/VII	20 r.
„ 66794/A.	22861/IV	„		30/VII	20 r.
„ 59667/A.	23949/IV	„		30/VII	20 r.
„ 66995/A.	24419/IV	N. 346	z dnia	24/IX	20 r.
„ 76673/A.	20416/IV	„ 349	„	25/IX	20 r.

Za Ministra
(—) *Bertoni.*
Dyrektor Dep. Adm.

Warszawa, dnia 19/XI 1921 r.

30.

K. III a. 68508

OKÓLNIK № 200

W SPRAWIE PASZPORTÓW OD B. OBYWATELI NIEMIECKICH.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych poleca Placówkom odbierać od b. obywateli niemieckich, w razie uzyskania przez nich obywatelstwa polskiego, paszporty niemieckie i zwracać je po unieważnieniu za pośrednictwem Ministerstwa Spraw Zagranicznych Poselstwu Niemieckiemu w Warszawie.

Za Ministra
(—) *W. Babiński.*
Wice-Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dnia 18/XI 1921 r.

31.

K. III-c. 95067.

OKÓLNIK № 209

W PRZEDMIOCIE WPROWADZENIA DO OBOWIĄZUJĄCEJ OBECNIE TARYFY KONSULARNEJ POZYCJI, DOTYCZĄCEJ WIZY TRANZYTOWEJ.

Po porozumieniu się z Ministerstwem Skarbu Ministerstwo Spraw Zagranicznych wprowadza do obowiązującej obecnie taryfy konsularnej pozycję, dotyczącą „wizy tranzytowej“ na przejazd koleją przez terytorjum polskie, z prawem wjazdu i wyjazdu przez jakąkolwiek komorę celną, otwartą dla ruchu publicznego, jak również na przejazd przez Polskę do Gdańska i z Gdańska za opłatą stanowiącą 5% normalnej opłaty wizowej, ustalonej w taryfie konsularnej, t.j. 2,50 mk. Wizy powyższe nie uprawniają do zatrzymywania się w Polsce, co należy w tekście wizy wyraźnie zaznaczyć.

Opłatę wizową należy pobierać na zasadzie wzajemności, o ile do Polaków państwo obce stosuje opłatę wyższą od przewidzianej niniejszym okólnikiem.

Przeliczenie opłaty na walutę miejscową należy uskuteczniać na zasadach, wskazanych w okólniku Ministerstwa Spraw Zagranicznych № 402 z dn. 21 lutego r. b., z uwzględnieniem zaszłych w niektórych państwach zmian w stosowaniu mnożnika.

Niniejsze zarządzenie Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje do wiadomości i wykonania, prosząc o nadesłanie zawiadomienia od jakiej daty zarządzenie to zostało przez daną placówkę wprowadzone w życie.

Jednocześnie Ministerstwo Spraw Zagranicznych wyjaśnia, że opłatę w wyżej wskazanej wysokości należy pobierać od obywateli wszelkich państw obcych za wizę na przejazd przez terytorjum polskie pomiędzy Prusami Wschodniemi a pozostałą częścią Niemiec pociągami №№ 701 i 702, Paryż i Ostenda—Ryga przez Chojnice—Tczew, oraz od obywateli państw, którym nie przysługuje prawo przejazdu bez wizy polskiej pociągami „uprzywilejowanymi", wymienionymi w okólniku № 191, na przejazd tymi pociągami.

O nowych przepisach, dotyczących przejazdu pomiędzy Prusami Wschodniemi a pozostałą częścią Niemiec, które to przepisy znajdą zastosowanie z chwilą wejścia w życie Konwencji Tranzytowej Polsko-Niemieckiej z dn. 21 kwietnia 1921 r., Ministerstwo Spraw Zagranicznych w swoim czasie powiadomi Placówki.

Za Ministra
(—) *W. Babiński.*
Warszawa, dnia 26/XI 1921 r. Wice-Dyrektor Departamentu.

ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI
DZIENNIKA URZĘDOWEGO M. S. Z.

WARSZAWA, PLAC MAŁACHOWSKIEGO 4, PAŁAC BAR. KRONENBERGA II P.
ODDZIAŁ TECHNICZNO-NAUKOWY M. S. Z. TEL. 413-21.

CENA NUMERU POJEDYŃCZEGO MKP 75.

TŁOCZONO W DRUKARNI WŁ. ŁAZARSKIEGO
z polecenia Ministra Spraw Zagranicznych.